de quodā fratre q̄ me nō edificant. et di-
xit ei senex. Non sunt vera que audisti. et
ille dixit ei. Etiaȝ pater quia verum est.
Nam frater qui dixit mihi fidel' est. Rn̄dit ei
senex. Nō est fidel. qui dixit tibi nā si esset
fidel' neq̄q̄ȝ diceret tibi talia. Deus enim
audiens vocē sodomoꝝ nō credidit nisi d̄-
scenderet ꝛ videret ocul' suis. ꝛ ille dixit.
Ego vidi ocul' meis. hec audiens senex.
reꝑerit in terrā ꝛ tenuit ꝑuā festucā. ꝛ ait
ei. Quid est h̄. ꝛ ille rn̄dit. Festuca est.
Iteꝝ intendit senex ad tectū celle ꝛ dixit
Quid est h̄. Et ille rn̄dit. Trabes est que
portat tectū. et dixit ei senex. Pone i cor
de tuo. qꝛ pc̄ta tua sic sunt sicut trabes hec
illius aūt fr̄is de q̄ loqueris velut hec ꝑua
festuca. Audiēs aūt abbas Sysois hūc
ſmonē. admiratus ē ꝛ dixit In q̄ te beatū
faciā abba pastor. Vere em̄ velut p̄ciosꝰ
lapis. ita verba tua grā ꝛ glīa plena sunt.

¶ Venerūt aliqn̄ regiōis illius p̄sbiteri
ad monasteria vicina in quibꝰ etiam erat
ꝛ abbas Pastor. ꝛ intrauit abbas Anub
et dixit ei. Rogemus p̄sbiteros istos ho
die. accipe hic i caritate dona dei Ille āt
stās diu n̄ dedit ei rn̄sū. Abbas vō anub
ꝯtristatus exijt. Dixerūt g̊ abbati Pastori
qui iuxta eum sedebāt Quare n̄ dedisti
ei responsum. et dixit ei abbas Pastor.
Ego cām nō habeo. iaȝ em̄ mortuus suȝ.
mortuus n̄ loquit̄. Nō igit̄ reputetis me
qꝛ hic vobiscū sum.

¶ Abijt quidā frater
de mōasterio abbatis pastoris in peregre
et applicuit ad q̄ndā solitariū. Erat enim
habens illic cū oībꝰ caritatē et mlt̄i venie
bant ad eū. Nūciauit āt ei fr̄ ille q̄dam de
abbate pastore. Qui audiēs virtutē aīmi
eius. desiderabat eū videre. Cū aūt reuer
sus fuisset fr̄ ille in egiptū. pꝰ aliq̄ntū tp̄is
surgens p̄dictus solitariꝰ. venit ad ꝑegri-
nandū in egiptum. ad eundē frēȝ qui pꝰ
applicuerat apd̄ ip̄m. Dixerat em̄ ei vbi
maneret. Videns āt eū ille miratus ē et
gauisus valde. Dixit āt ei ille solitarius.
Ostende caritatē quā habes in me ꝛ duc
me ad ab. pastorē. et tollēs eum duxit ad
senē. ꝛ nūciauit ei de eo dicens. Quidaȝ
magnꝰ hō ꝛ multā caritatē hn̄s et honorē
plimū in ꝓuincia sua. venit desiderans te
videre Suscepit g̊ eum senex cum gratu
latione. ꝛ salutantes se inuicē resederunt
cepit autē loqui peregrinus ille frater de
scripturis sanctis ꝛ de rebus spiritalibus
atq̄ȝ celestibus. abbas aūt Pastor auer-
tit faciem suā ꝛ non dedit ei responsum.
Videns autē ille quia non loq̄retur ei. cō
tristatus exijt. et dixit fratri illi qui eum
adduxerat. Inuanum iter istud assumpsi
Veni enim ad senē et ecce nec loqui me-
cum dignat̄. Intrauit autē frater ad ab-
bateȝ Pastoreȝ ꝛ dixit ei. Abba ꝓpter te
venit magnus hic vir. habens tantā glo-
riam in loco suo quare non es locutus cū
eo. Respondit ei senex Iste desursum est
et de celestibus loquitur. ego auteȝ deor-
sum sum et de terrenis loquor. Si ergo
michi locutus fuisset de passionibꝰ aīme.
ego vtiq̄ȝ respondere̅ ei. si autē de spirita-
libus ego hec ignoro. Exiens ergo frater
dixit illi. quia nō cito senex ille de scriptu-
ris inquirit. sed si quis ei loquit̄ de passio
nibus aīme. rn̄dit ei. Ille āt compūctus
intrauit ad senē et dixit ei. Quid faciam
abba. qꝛ passiones aīe dn̄antur mei. Et
intuitus eū senex gaudēs dixit ei. Modo
bene venisti nunc aperio os meū. ꝛ imple
ho illud bonis. Ille autē valde edificatꝰ.
dicebat. Vere hec ē via caritatis. Et gra
tias agens deo. qꝛ tam sctm̄ viꝝ videre
meruerit. reuersus est in regionem suam.

¶ Frater quidā interrogauit abbatē
Pastorē dicens. Feci pc̄tum grande. et
volo trienniū penitere. Dixit autē abbas
Pastor. Multū est. Et dixit frater. Iu
bes ne vnum annū. Et dixit iteruȝ senex.
Multum est. Qui autē presentes erant.
dicebant. Vsq̄ȝ ad q̄draginta dies. Se-
nex iterum dixit. Multum est. Et adiecit
dicens. Ego puto. quia si ex toto corde
homo penituerit. et non apposuerit face
re iterum vnde penitentiam agat. etiam
triduanam penitentiā suscipiat deus.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0383
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG